

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7398/2025
12.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић, Марине Милановић, Весне Мاستиловић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина Алексинац, чији је пуномоћник Миодраг Цветковић, адвокат из ..., против тужене Општине Алексинац, коју заступа Правобранилаштво Општине Алексинац, ради утврђења својине и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5496/24 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 12.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5496/24 од 21.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5496/24 од 21.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 261/24 од 08.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиле и то на катастарској парцели бр. .. КО ..., уписаној у листу непокретности бр. .. КО ..., у укупној површини од 168 м² и утврђено је право својине у корист тужене на наведеном делу предметне катастарске парцеле, у мерама и границама ближе опредељеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиле исплати на име накнаде за заузети део катастарске парцеле бр. .. КО ..., у укупној површини од 168 м², износ од 109.200,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 08.10.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиле накнади трошкове парничног поступка у износу од 133.144,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 119.260,00 динара од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5496/24 од 21.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем као у овој парници. Правилна примена материјалног права (члана 58. Устава РС и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права) у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а у конкретном случају је утврђено да је парцела у власништву тужиље заузета некатегорисаним путем који је уписан као такав у јавној евиденцији о непокретности и правима на њима, а који представља добро у општој употреби и у јавној је својини тужене, сходно члану 2. став 1. тачка 8. и члану 3. Закона о путевима.

Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке,

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења својине поднета је 01.03.2024. године. Вредност предмета спора је 109.200,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**